

15 listopada 1929 r.

B42f 1716

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10724.

Kl. 11 e 28.

Jan Bujak Fabryka przyrządów mierniczych
(Lwów, Polska).

Przyrząd do chwytania lub oswobodzania brzegów kart do kartotek.

Zgłoszono 26 maja 1928 r.
Udzielono 27 czerwca 1929 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy przyrządów ułatwiających porządkowanie i segregowanie kart w kartotekach. W niektórych przypadkach końce uchwytów takich kart muszą wystawać poza same karty, aby ułatwić trzymanie i segregowanie ich w ramach z bocznymi prowadnicami. Jak wiadomo, kwestja dogodnych i prostych uchwytów do kart tego rodzaju przedstawia poważne trudności, a znane przyrządy często nie dają możliwości prędkiego i łatwego oswobodzenia raz uchwyconej karty.

Nowość wynalazku polega na zastosowaniu, jako przyrządu do trzymania brzegów kart sprężystych, rurek uchwytowych. W celu przykleszczenia karty wsuwa się ją brzegiem w podłużną szczelinę sprężystej rurki uchwytowej, której długość jest większa od szerokości karty. Wystające

końce rurek uchwytowych mogą znajdować się w ramach z bocznymi prowadnicami. W razie potrzeby oswobadza się kartę, wsuwając w rurkę uchwytową klucz zmniejszający siłę przykleszczenia, a równocześnie przesuwający kartę wzdłuż rurki.

Przy kartach grubszych osiąga się niezawodne uchwycenie karty w ten sposób, że zagina się brzegi kart, a karty wsuwa się w kierunku podłużnym między równoległe ścianki silnie sprężynującej rurki uchwytowej. Karty takie wyjmują się w sposób najprostsz, wysuwając je wzdłuż rurek, aż zostaną oswobodzone.

Jeżeli chodzi o karty cieńsze, nie zagina się ich brzegu, i wsuwa między równoległe ścianki rurki uchwytowej. W tejże znajduje się jednakowoż rozcięta sprężysta wewnętrzna rurka, przyczem brzegi jej

szczeliny podłużnej naciskają na podłużne ścianki rurki uchwytowej, wywołując w ten sposób silne przykleśczenie. Chcąc oswobodzić karty, najdogodniej jest posługiwać się, według wynalazku, kluczem z podłużną szczeliną, który, zastosowany w kierunku podłużnym, wchodzi swobodnie w zewnętrzną rurkę uchwytową, a którego cieńszy koniec, wchodząc do wewnętrznej rurki sprężystej, wysuwa ją prosto wraz z kartą nazewnątrz.

Inny sposób przykleśzczania kart polega, według wynalazku, na tem, że wsuwa się je w szczelinę rurki uchwytowej i przykleścza zapomocą wewnętrznej rurki sprężystej ze ściętym skośnie końcem w ten sposób, że kartę przyciska się do cylindrycznej wewnętrznej ścianki rurki uchwytowej. W tym przypadku do oswobodzenia kart stosuje się walcowy klucz, wchodzący w rurkę uchwytową, a posiadający koniec cieńszy, który wchodzi do wewnętrznej sprężystej rurki. Klucz taki, wsunięty w rurkę uchwytową, wysuwa samoczynnie rurkę wewnętrzną, a z nią i kartę.

Przyrząd według wynalazku odznacza się prostotą budowy i działa niezawodnie i szybko.

Na rysunku uwidoczniono, tytułem przykładów, kilka zasadniczo nieróżniących się wykonanń wynalazku.

Fig. 1 jest to przekrój poprzeczny, a fig. 2 — przekrój podłużny przez ramkę zawierającą kartę z rurką uchwytową. Fig. 3 i 4 przedstawiają przekrój poprzeczny, względnie widok boczny przyrządu w odmiennem wykonaniu. Fig. 5 i 6 są to widoki: boczny i czołowy na przynależny klucz, a fig. 7 jest widokiem z góry na koniec rurki sprężystej.

Fig. 8 i 9 przedstawiają przekrój poprzeczny, względnie widok boczny przyrządu w dalszej odmianie wykonania. Fig. 10 jest to widok na przynależny klucz podczas działania w rurce uchwytowej, a

fig. 11 jest widokiem końca rurki sprężystej.

Stosunkowo grubą kartę 1 (fig. 1 i 2) wkleszcza się, po poprzednim zagięciu jej brzegu 4, pomiędzy równoległe obrzeża 3 i 3' podłużnej szczeliny rurki uchwytowej 2. O ile rurka ta jest sprężysta, np. stalowa, przykleśczenie takie wystarcza najzupełniej do niezawodnego przytrzymywania karty 1 w rurce 2. O ile rurki te są dłuższe, aniżeli szerokość karty, mogą wystające ich końce być przytrzymywane zapomocą bocznej prowadnicy 5 z wspólną ramką. Wówczas odkładanie i zbieranie kart w pewnej kolejności, lub w pewnych grupach, staje się bardzo proste.

Chcąc np. uchwycić cienkie karty 1' (fig. 3—7), wsuwa się je płaskim, niezagiętym brzegiem między równoległe obrzeża 7, 7' rurki uchwytowej 6. Ponieważ nacisk samych obrzeży nie wystarczyłby do wywołania niezawodnego przykleśczenia, można wsunąć przez koniec rurki 6 wewnętrzną rozciętą rurkę sprężystą 8, przyczem rozbieżne krawędzie 9 (fig. 7) ułatwiają wsuwanie. Brzegi szczeliny rurki 8 przyciskają silnie obrzeża 7, 7' rurki uchwytowej 6.

Do wysuwania karty 1' tak przykleśczonej służy klucz 10 (fig. 5 i 6), który posiada podłużne wcięcie 13, obejmujące krawędzie 7, 7', część walcową grubszą 11, wchodzącą w rurkę uchwytową 6 oraz walcowy koniec cieńszy 12, który wchodzi jedynie w wewnętrzną rurkę sprężystą 8. Wsuwając ten klucz w koniec rurki uchwytowej 6, wysuwa się w kierunku podłużnym kartę 1', a równocześnie rurkę sprężystą 8, po wyjęciu której można kartę 1' łatwo oswobodzić.

Do chwywania niezbyt cienkich kart 1'' (fig. 8 i 9) służy rurka uchwytowa 14, w miejscu 20 podłużnie rozszczepiona. Po założeniu karty, wsuwa się przez koniec rurki 14 do jej wnętrza rurkę sprężystą 15 skośnym końcem 16 (fig. 11), przyczem

brzeg karty 1" wygina się cylindrycznie (fig. 8) w taki sposób, że zostaje przykle-szczony między rurką 15 a wewnętrzną ścianką rurki 14.

W tym przypadku przy oswobodzaniu kart 1" należy posługiwać się kluczem 17 (fig. 10), zaopatrzonym w część walcową 18, wchodzącą do rurki uchwytowej 14 oraz w cieńszy koniec 19, wchodzący swobodnie w rurkę sprężystą 15. Wprowadzo-ny przez koniec rurki uchwytowej 14 klucz 17, 18, 19 wysuwa rurkę 15 wraz z kartą 1" tak długo, aż można wystający koniec karty swobodnie uchwycić.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do chwytania lub oswobodzania brzegów kart do kartotek, zna-mienny tem, że brzeg karty (1) wsuwa się, w celu przykleśczenia jej, w podłużną szczelinę rurki uchwytowej sprężystej (2, 6, 14) o długości większej od szerokości karty, a w razie potrzeby oswobadza się kartę, wsuwając w rurkę uchwytową klucz, zmniejszający siłę przykleśczenia, a prze-suwający równocześnie kartę wzdłuż rurki.

2. Przyrząd według zastrz. 1, zna-mienny tem, że brzeg (grubej) karty (1) zagina się w bok (4), poczem wsuwa się ją w kierunku podłużnym między równoległe obrzeża (3, 3') sprężystej rurki uchwytowej (2).

3. Przyrząd według zastrz. 1, zna-

mienny tem, że niezagięty (płaski) brzeg (cienkiej) karty (1') wsuwa się między równoległe obrzeża (7, 7') rurki uchwytowej (6), przyczem rozszczepiona sprężysta rurka wewnętrzna (8), naciskając brze-gami swego rozszczepienia na obrzeża (7, 7'), wywołuje silne przykleśczenie karty.

4. Przyrząd według zastrz. 3, zna-mienny tem, że zaopatrzony w podłużną szczelinę (13) klucz (10), którego część walcowa (11) wchodzi swobodnie w rurkę uchwytową (6), posiada cieńszy koniec (12), wchodzący do wewnętrznej rurki sprężystej (8), w celu wysunięcia z rurki uchwytowej karty wraz z rurką sprężystą.

5. Przyrząd według zastrz. 1, zna-mienny tem, że karta (1") jest przyciska-na do wewnętrznej cylindrycznej ścianki rurki uchwytowej (14) zapomocą rozszcze-pionej sprężystej rurki wewnętrznej (15) o skośnie ściętym końcu.

6. Przyrząd według zastrz. 5, zna-mienny tem, że klucz (17) z walcowym trzpieniem (18) odpowiadającym we-wnętrznej ściance rurki uchwytowej (14) posiada cieńszy koniec (19) wchodzący do wewnętrznej sprężystej rurki (15) w celu wysunięcia jej, a wraz z nią, oswobodzenia zakleszczonej karty (1").

Jan Bujak
Fabryka przyrządów
mierniczych.
Zastępca: Inż. W. Suchowiak,
rzecznik patentowy.

